

نقد کتاب اسلام: تاریخ و گنجینه‌های یک تمدن کهن

Ancient Islam: History and Treasures of an Ancient Civilization, by Francesca Romana Romani, 2008.

اسلام میانه بررسی کرده^۱ و با وجود عنوان جامع کتاب، سرزمین‌های شرقی و حکومت‌های این نواحی جغرافیای اسلام، بهویژه هند و چین نادیده انگاشته شده‌اند. فصل آخر نیز به وجود اصلی فرهنگ کلاسیک اسلامی از جمله فقه و حقوق، عرفان، علوم، هنر و معماری اختصاص یافته است.

نویسنده در مقدمه شاخص‌های مورد نظر خوبیش را شریعت اسلامی، همبستگی و عدالت اجتماعی معرفی کرده است و در طول کتاب پیوسته تقریر این مبانی را در جامعه اسلامی بررسی می‌کند.

در فصل اول پیشینه اعراب و موضوعاتی نظری‌تعصبات قبیله‌ای، فرهنگ بادیه و آیین بت پرستی مطرح شده است. مؤلف در این فصل و همچنین فصل آخر که به طور خاص به موضوع هنرپرداخته، بدون اشاره به آثار باستانی موجود،^۲ شامل سنگ نگاره‌های بُرجماء^۳ ۴۰۰ سال قدامت و تپه‌های باستانی جُبَّه^۴ و شُوَيْمَث^۵، سنگ نوشته‌ها و سازه‌های سنگی مدائی صالح در شمال عربستان متعلق به سده اول قبل از میلاد، ستون به دست آمده از تیما^۶ در شمال خاوری عربستان با خط آرامی از سده پنجم پیش از میلاد و شهر باستانی جرهاء^۷ در تمدن دیلمون^۸ متعلق به ۷۰۰ پیش از میلاد در استان خاوری این سرزمین را.

۱. برای نمونه می‌توان به (Saunders, ۱۹۷۸) اشاره نمود.

۲. برای اطلاع از این آثار و مکان‌های اشاره شده در متن به (Khan, ۱۹۹۳) و (Gierlich, ۲۰۱۲) و (Ansari, ۱۹۸۲) مراجعه نمایید.

4. Bir Hima.

5. Jubbah.

6. Showaymas.

7. Tayma.

8. Gerha.

۹. به باور مایکل رایس تمدن «دیلمون اسرارآمیزترین فرهنگ را در میان تمدن‌های پیشرفته عصر برز (Rice, ۱۹۹۸, ۱۶۴) داشته است».

چکیده: کتاب «اسلام: تاریخ و گنجینه‌های یک تمدن کهن» اثر فرانچسکا رومانا از سری مجلدات شناخت تمدن‌های باستانی است که انتشارات وایت استار در سال ۲۰۰۸ منتشر کرده است. کتاب مذکور از آن رو که زوایایی از تمدن اسلامی به ویژه مناطق غربی این جغرافیای پهناور را کاوش می‌کند، قابل تأمل است. با این حال، خواننده می‌باشد به مضامینی که به صورت کمی یا کیفی و آگاهانه یا ناگاهانه از جریان این گزارش حذف یا بدان افزوده شده‌اند، توجه داشته و در کنار آن از دیگر منابع موثق بهره گیرد. نویسنده نوشtar حاضر را با هدف پرداختن به نقد کتاب اسلام: تاریخ و گنجینه‌های یک تمدن کهن، به رشتہ تحریر درآورده است. وی در راستای این هدف، به ساختار کتاب اشاره داشته و محتوای فصول آن را مورد مذاقه قرار می‌دهد.

کلیدواژه: کتاب اسلام: تاریخ و گنجینه‌های یک تمدن کهن، فرانچسکا رومانا، تمدن‌های باستانی، تمدن اسلامی، معرفی و نقد کتاب.

کتاب «اسلام: تاریخ و گنجینه‌های یک تمدن کهن»^۱ از سری مجلدات شناخت تمدن‌های باستانی است که انتشارات وایت استار در سال ۲۰۰۸ منتشر کرده است. نویسنده کتاب خانم فرانچسکا رومانا رومانی استاد زبان و ادبیات عرب دانشگاه روم و متخصص تاریخ طب قرون میانه اسلامی است. کتاب براساس مقدمه، گاهشمار، چهارفصل و فهرست نمایه و منابع تنظیم شده واژویگی‌های چشمگیر آن آراستگی به تصاویر متعدد رنگی از آثار معماری، هنری و نقوش جغرافیای اسلامی است. مؤلف در سه فصل نخست، تاریخ و تمدن سرزمین‌های اسلامی پیش از ظهور اسلام و سپس تولد تا وفات پیامبر(ص)، شکوفایی و گسترش امپراطوری اسلامی از زمان خلفای راشدین، امویان و عباسیان تا خلافت اسلامی در کوردو، فاطمیون مصر، المرابطون، سلسه زنگیه، ایوبیه و مملوکیان و در نهایت حمله مغول را شرح می‌کند. گفتنی است که همین ادوار را بسیاری دیگر از مورخان و محققین تحت عنوان

1. Ancient Islam: History and Treasures of an Ancient Civilization, by Francesca Romana Romani.

یهودیان از پذیرش محمد به عنوان پیامبر اسلام، افراد قبایل یهودی تبعید یا کشته شده و املاک ایشان مصادره گشت^(۳۶) و از وقایع پس از جنگ بدر نیز بدون اشاره به پیمان شکنی‌های مکروه مدستی ایشان با دشمنان پیامبر، «قتل عام یهودیان با قیمانده»^(۳۹) را گزارش می‌دهد. طبق این گزارش انتظار می‌رود مدینه از یهودیان خالی شده باشد، اما به استناد کتب تاریخی معتبر و مورخان غربی، پیامبر^(ص) پس از فتح قلعه‌های یهودی نشین خیر، در آزادی دریافت جزیه به آنان اجازه ادامه سکونت در این قلاع را می‌دهد.^(۴۰) البته معاف داشتن اعراب غیرمسلمان از پرداخت جزیه توسط خلیفه دوم، مؤلف را برآن می‌دارد تا در فرضی دیگر اجرای این حکم را مبتنی بر تعصبات نژادی و نه ملاحظات مذهبی اعلام نماید.^(۵۱) نکته آخر در این زمینه آنکه نویسنده خیر را مسیحی نشین معرفی می‌کند^(۴۲) که به طور تلویحی پندر جنگ پیامبر^(ص) با مسیحیان در ذهن خواننده نقش می‌بندد. طبق استناد تاریخی، این ناحیه یهودی نشین تنها یکبار توسط الحارت مسیحی فتح و در زمان پیامبر^(ص) نیز محل زندگی یهودیان بوده و در قرار گرفت و در زمان پیامبر^(ص) این قلعه‌ها به مسیحیان منسوب نشده؛ بر عکس هیچ سند تاریخی این قلعه‌ها به مسیحیان نشان نمی‌دهد.^(۴۳) استفاده شده است. به علاوه اگرچه پیامبر^(ص) بارها با یهودیان وارد جنگ شد، اما نبردی با مسیحیان نداشتند.^(۴۴)

فصل دوم به جنگ‌ها و فتوحات مسلمین پرداخته و اطلاعات مبسوطی درباره اصطلاح موالی^(۴۵) ارائه می‌دهد. «اسلام دین اعراب است و اعراب در بسط مزه‌های اسلام فاقد غیرت مذهبی بودند؛ چراکه گرویدن به اسلام به درخواست مزایا و موقعیت اجتماعی از سوی نوکیشان می‌انجامید».^(۵۱) اختلافات درونی جامعه مسلمین از جنگ جمل، پیدایش خوارج و حادثه کربلا تا انشعاب در اسلام و ایجاد فرق سنی و شیعه، بخش‌های دیگری از این فصل را تشکیل می‌دهند. جالب آنکه مؤلف انشعابات درون دینی مسیحی و ایجاد دو فرقه نسطوری

«تنها هتر جامعه خشن و حتی وحشی بدوي [را] منحصر به شعر»^(۴۶) می‌داند. نویسنده سپس به حضرت محمد^(ص) و بعثت ایشان پرداخته و ضمن روایت بحیرا، «برداشت مسیحیان از ظهر آیین نوین را بدعنتی در سنت مسیحیت و پیامبر^(ص) را از منظر دانته»^(۴۷) عامل نفاق معرفی می‌نماید: «با تعریف پیامبر از خویش به عنوان بذرافشان تفرقه و نفاق، غریب نیست که دانته در کمدی الهی خویش، محمد و علی را در میان منافقین [در دوزخ] جای داده است».^(۴۰) مؤلف به اینکه این تعریف در کمدی الهی توسط خود دانته ارائه شده هیچ اشاره‌ای ننموده و حتی بخشی از عذاب و مجازات ایشان را از کتاب مذبور نقل می‌نماید. نیاز این حقیقت مورد تأیید محققین^(۴۸) که دانته در نگارش کمدی الهی به طور غیرمستقیم از واقعه معراج پیامبر^(ص) تأثیر پذیرفته نیز سخنی به میان نیامده است.

برخورد پیامبر^(ص) با یهودیان مدینه از دیگر مباحث مورد توجه مؤلف در این فصل و دیگر صفحات کتاب^(۴۹) است. «مدینه صحنه درگیری‌های خوین میان قبایل اوس و خزر بود و در این میان جامعه یهودیان، کانون مهم یکتاپرستی و با تعصبات قبلیه‌ای در تعارض بود».^(۴۵) این در حالی است که به استناد کتب تاریخ نگاشته شده از سوی غربیان، از حدود صد سال پیش از هجرت پیامبر^(ص) به مدینه که به تمامی این منازعات پایان دادند، میان «قبایل مدینه از جمله یهودیان جنگ و معاندت بوده»^(۵۰) و به طور مثال در جنگ بُعاث در سال ۶۱۸ م تمامی قبایل (از میان قبایل یهود، بنی قریظه و بنی نضیر) با اوس هم پیمان بودند و بنی قینقاع با خزر) درگیر بوده‌اند. در بخش دیگر مؤلف بدون اشاره به شایعه سازی و تفرقه پراکنی یهودیان و ایجاد رعب و وحشت در میان مسلمانان می‌نویسد: «در پی امتناع

۱۰. برای سهولت و اختصار در ارجاع به کتاب رومانی از این پس به جای (Romani, ۲۰۰۸, ۲۳) تهاشماره صفحه قید می‌گردد.

۱۱. بحیرا راهی نصاری بود که در سرزمین شام و در زمانی که حضرت محمد^(ص) در کودکی عمومی خویش، ابوطالب را برای سفری تجاري همراهی می‌نمود، با حضرت رویوش دو عالم نبوت را در ایشان مشاهده کرد و به نبوت ایشان بشارت داد. (مرور الذهب، ج ۱، ص ۳۹۹).

۱۲. دانته الیگاری شاعر و نویسنده ایتالیایی (۱۳۲۱-۱۲۶۵ م) دارای آثار متعددی است که معرفوت‌ترین آنها عبارتند از «کمدی الهی»، «زنگانی نو»، «ضیافت»، «سلطنت» و «آنگنک»‌ها.

کتاب «کمدی الهی» در سه بخش نگاشته شده است: درون، بزخ و بیهشت.

۱۳. از میان محققین مسلمان و مسیحی متعدد تنها به ذکر دیوشه‌شگر غربی اکتفا می‌نمایم. پروفیسور پالاسیوس عضو کاتولیک آکادمیک اسپانیا است که در کتاب خویش تحت عنوان «اسلام و کمدی الهی» به تفصیل به تشابهات میان مضماین آثار ابن عربی و داستان روایت مارک^(ص) و دیدار ایشان از جهنم و بهشت و اشعار دانه پرداخته است. (Palacios, ۱۹۲۶) از دیگر محققین که تأثیرگرفته از این عربی را در کتاب خویش تصریح نموده دکتر

مرکور است. (Merkur, ۱۹۹۳, ۲۲۳).

۱۴. پرداخت جزیه، تبعید یا مهاجرت، آزار و بردگی یهودیان و مسیحیان به دفعات در طول کتاب بیاد آوری و در صفحات متعدد (۴۷، ۵۱، ۴۶، ۸۶، ۱۱۶) بدان‌ها اشاره شده است. در صفحه

۱۵. چنین آمده که در زمان «خلیفه کوتاه فکر و ناتعادل، الحکم» اهل کتاب مجبر به اندختن زنگوله بوده‌اند، اما آویختن زنگوله به مچ دست، یقه لباس یا دور کمر توسط روحانیون بلند مرتبه به تأسی از متن سورات، بخش خروج (Exodus ۲۸:۳۱-۳۵) سنتی یهودی بوده که از قرن اول میلادی مرسوم گشته و چه بسا از سوی اهل کتاب اهانت آمیز تلقنی نمی‌شده است.

۱۵. Watt, 2000, 39-40.

۱۶. به (Vaglieri, ۲۰۰۵, ۳۰)، in "Khaybar" article. (Watt, ۲۰۰۵, ۲۰۰). مراجعه نمایید.

۱۷. "Christian oasis of Khaybar" (Romani, 2008, 39)

۱۸. برای مثال (Sherbok, ۲۰۰۳, ۴۹)، (Drummond, ۱۹۹۵, ۴۶)، (Shahid, ۱۹۹۵, ۳۲۲) ملاحظه نمایید.

۱۹. از مصاديق برخورد پیامبر^(ص) و همراه‌نمود حضرت فاطمه^(س)، حضرت علی^(ع) و حسنین (علیهم السلام) در مقابله و ممتازه با سران مسیحی منطقه نجران و دعوت از ایشان برای میاهله اطلاق می‌شود که آنان با مشاهده آیات صدق پیامبر عقب نشینی کرده و پرداخت جزیه را بر میاهله برگزیدند. (تاریخ یعقوبی، ص ۸۲-۸۳)

۲۰. در صفحات ۵۲ تا ۵۳ کتاب، تعریف موالی در میان اعراب جاهلی ارائه شده و در ادامه چنین آمده که پس از ظهور اسلام، «این اصطلاح اسریان آزاد شده... و همچنین تازه مسلمانان، به ویژه ایرانیان که از لحاظ اجتماعی فوترنگریسته می‌شدند را تیز در بر می‌گرفت... موالی از ازدواج با اعراب و حق ارت محروم بودند».

«رشد بالندگی در گرو پیشرفت نبوده و منوط به پسروی یا همان طرح و روش سلفیه^{۲۸} و بازگشت به صدر اسلام است» این در حالی است که جریان سلفیه یک جریان خاص و انحرافی در اسلام و با ریشه‌های وهابی است.^{۲۹} بررسی ارکان دین، احکام شریعت و اصول مذهب چهارگانه اهل سنت،^{۳۰} بخش آغازین فصل آخر را تشکیل داده و سپس به فقه و حقوق، علم، عرفان و هنر کلاسیک اسلامی پرداخته می‌شود.

در بیان احوال علمی مسلمانان به سه دوره تماس مسلمانان با یونان و انتقال دانش اشاره شده و بر التفات برخی خلفای بغداد به آثار حکمای یونان و اهتمام مسلمانان، برای ترجمه منابع موجود در کتابخانه‌های دربار تأکید می‌شود تا آنجا که انساب اکتشافات به مسلمانان «توهمن تاریخی» (۱۷۸) تلقی می‌شود. در حقیقت مؤلف در سراسر کتاب برآن است تا اثایر پذیری مسلمانان را از غرب در زمینه‌های گوناگون از فلسفه، علوم و طب تا هنر، عرفان و سیاست به اثبات رساند. در صفحات ۱۷۷ الی ۱۷۹ با معرفی برخی خلفای عباسی، تدبیر ایشان در جمیع میان علم و حکمت، مذهب و سیاست را مرهون اقبال اکتوپاکوییان در دربار مأمون را برگرفته از گوری کساندر - ارس طوبا ژولیان - تمیستوس^{۳۱} برمی‌شمارد. «خلیفه حکومت خویش را طبق مدل بیزانسی بیاراست» (۱۷۸) و به دنبال آن از مسیحی شدن مأمون طبق روایتی مسیحی خبر می‌دهد. در صفحات ۱۸۰ الی ۱۸۵ ضمن بررسی روند رشد طب و پزشکی اسلامی و مجاری ارتباط این حوزه علمی با اروپای غربی، شکوفایی آن را مرهون کشف دنیای هلنی می‌داند. «دو پنجم الفهرست اثرا بین نديم ترجمة متون یونانی، ترجمة اکثر کتب طب جالینوس [به عنوان زیرساخت طب اسلامی] توسط حنین بن اسحق، عرب مسیحی نسطوری انجام یافته و بخش قابل توجهی از الحاوی را زی شامل علم یونان باستان است. پزشکی اسلامی ریشه‌های عمیقی در غرب داشت». مؤلف ضمن تصریح به پیش‌تازی شرق در تأسیس بیمارستان (اگرچه ایده ساخت آن را نیز رومی می‌داند) و ارائه دلیل برای این تأخیر در اروپا تا قرن پانزدهم، یادآوری می‌کند که «بیمارستان اسلامی تنها به مداوای بیماران اختصاص داشت، اما آسایشگاه‌های بیزانسی و غربی قرون میانه هر نیازمندی از جمله فقر، ناتوانان و زائرین را پناه می‌دادند» (۱۸۵).

در این راستا حوزه دیگری که صفحاتی چند از کتاب به آن اختصاص یافته، عرفان و تصوف اسلامی است. مؤلف بیان می‌کند که مقام فوق العاده منزه و مطلق خدای اسلام مجال ظهور و بروز هیچ شخصیت متعالی را نمی‌دهد. «فصله سهمگین میان خدا و انسان... و توحید

28. Salafiyya.

۲۹. سلفیه بادعت یا مذهب، محمد سعید رمضان البوطی، ترجمه حسن صابری.

۳۰. حنفی، مالکی، حنبلی، شافعی.

31. Julian the Apostate (4th century) and Themistius.

و مونوفیزیت^{۳۲} را ناشی از «شیفتگی و علاقه و افریزیانسی‌ها به مسیح شناسی» (۲۰) دانسته، اما از اختلافات مشابه در اجتماع مسلمانان به «نفاق» تعبیر می‌کند (۵۷-۶۳) و در بحثی، حضرت علی (ع) را متهم به زندانی و زنجیر نمودن عایشه می‌نماید (۵۷). این در حالی است که به روایت اهل تسنن و تشيیع و حتی منابع غربی، «پس از جنگ، علی (ع) با احترام با عایشه رفتار کرد، بهترین خانه در بصره را در اختیار او نهاد و سپس همراه برادرش عبدالرحمان بن ابوبکر و چهل محافظ [زنان] به مکه بازگرداند». به حال فصل مذکور و فصل پسین آن، گزارشی مبسوط از جریانات پس از رحلت رسول اکرم (ص)، حکومت خلفای راشدین و روی کار آمدن امویان ارائه داده و با طرح خلافت عباسیان به عنوان عصر طلایی اسلام، گسترش جغرافیای اسلام را در کوردوا، سیسیل، مصر و دیگر مناطق افريقا دنبال می‌نماید. نیز در این میان با فراهم نمودن تعداد زیادی از تصاویر، تنویر فرهنگی و در عین حال انسجام خاص این ساختار باشکوه را در معرض دیدگان خواننده قرار می‌دهد. البته نویسنده در توضیح برخی از این تصاویر دچار اشتباهاتی نیز شده است.^{۳۳} با وجود این امر، مهم ترین ایراد مشهود در این فصول و عمدتاً دیگر بخش‌های کتاب، بر عدم ذکر مرجع و مأخذ برای مباحث اعتقادی و آراء نحله‌های مختلف اسلامی مترب است که خواننده را در میزان اعتبار اطلاعات به شدت دچار تردید می‌نماید. از جمله آنکه «اسماعیلیه»^{۳۴} به عنوان شیعه افراطی، حضرت مهدی (ع) را آخرین پیامبر می‌دانند (۶۳) و یا در بیان مباحث کلامی در صفحه ۹۱ درستون اول، معترض^{۳۵} را از انسان پنداری خداوند^{۳۶} می‌برا دانسته، اما درستون بعد ایشان را همچون شیعه، معتقد به تجسس^{۳۷} و انسان انگاری خداوند در این دنیا معرفی می‌کند. از دیگر احکامی که مؤلف بدون ذکر مرجع به اسلام منسوب نموده، نیک شمردن امر، به قید معروف بودن آن و تسری این اعتبار به تمامی زمان‌ها و مکان‌ها است (۱۶۱) نویسنده در همین صفحه پس از بحثی اجمالی در باب کتب ستة اهل سنت و اهتمام مسلمانان در شناخت احادیث معتبره این نتیجه می‌رسد که در اسلام

۲۱. Monophysitism فرقه‌ای است که معتقد به تنها یک طبیعت الهی در حضرت عیسی (ع)، ولی Nestorianism معتقد به وجود دو طبیعت انسانی و الهی در ایشان است. ۲۲. (۱۹۲۴، ۲۵۱) و همچنین (Muir, ۱۹۲۷) و نقش ام المؤمنین عایشه در تاریخ اسلام، ص ۲۱۱.

۲۳. برای مثال در تصویر صفحه ۳۴، پیامبر (ص) و صحابه راه اشتباه در مقابل یک قصر توصیف می‌نماید که مسجد است و یا در تصویر صفحه ۷۸ از کتاب عجائب المخلوقات قویینی، مردی شاهد کشته شدن یک مار بزرگ است؛ در حالی که در توضیح مؤلف، مردی ناظر بر ساخت یک بنا قید شده است.

۲۴. نویسنده با نفعیک شیعه به سه گروه، اسماعیلیه را شیعیان افراطی و از پیروان اسماعیل بن جعفر صادق (ع) معرفی می‌نماید.

۲۵. مکتب اعتزالی فرقه‌ای از فرق اسلامی و دوره رونق آن در زمان خلافت مأمون، معتقد و واثق بود. اساس عقاید آنان را راجحان عقل بر نقل تشکیل می‌داد و از همین رو در تفسیر قران هر آیه ای را که با عقل اعتزالی آنان مخالف است، تأویل می‌کردند. گرایش آنان به مجاز استعاره و مباحث لغوی نیز در همین راستا بود.

26. Anthropomorphism.

27. Incarnation.

کتابنامه

البوطی، محمد سعید رمضان؛ سلفیه بدعیت یا مذهب؛ ترجمه حسن صابری؛ چاپ اول، مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۷۳.

عسکری، سید مرتضی؛ ذقش ام المؤمنین عیشه در تاریخ اسلام؛ جلد ۳، تهران: انتشارات مجمع علمی اسلامی، ۱۳۸۷.

مسعودی، علی بن الحسین؛ مروج الذهب؛ جلد ۲ و ۱، تهران: انتشارات علمی فرهنگی، ۱۳۷۰.

يعقوبی، احمد بن ابی یعقوب؛ تاریخ یعقوبی؛ جلد ۲، بیروت: دارالصادر، ۱۴۱۵ ق.

Ansari, Abdul Rahman (1982) *Qaryat Al-Fau, A Portrait of Pre-Islamic civilization in Saudi Arabia*, Saudi Arabia: University of Riyadh.

Bloom, J. and Blair S. (2009) *Grove Encyclopedia of Islamic Art*, New York: Oxford University Press.

Davis, S. et al (2009) *A Companion to Aesthetics*, Wiley Blackwell.

Drummond, Henry (2005) *Islam for the Western Mind: Understanding Muhammad and the Koran*, Charlottesvill: Hampton Roads Pub.

Gierlichs, Joachim and Ute Franke (2012) *Roads of Arabia: The Archeological Treasures of Saudi Arabia*, Wasmuth Publication.

Khan, Majeed (1993) *The Origin and Evolution of Ancient Arabian Scripts*, Saudi Arabia: Ministry Education, Dept. of Antiquities and Museums.

Merkur, Dan (1993) *Gnosis: An Esoteric Tradition of Mystical Visions and Unions*, State University of New York Press.

Muir, William (1924) *The Caliphate: Its Rise, Decline and Fall*, Elibron Classics.

Palacios, Asin Miguel (1926). *Islam and the Divine Comedy*. California: J. Murray Publisher.

Rice, Michael (1998) *The Power of The Bull*, London: Routledge.

Romani, Francesca Romana (2008) *Ancient Islam: History and Treasures of an Ancient Civilization*, Vercelli: White Star.

Saunders, J.J. (1978) *A History of Medieval Islam*, London: Routledge.

Shahid, Irfan (1995) *Byzantium and the Arabs in the Sixth Century*, Dumbarton Oaks.

Sherbok, Dan Cohn (2003) *Judaism, History, Belief and Practice*, Routledge Companion.

Vagliieri, Laura Veccia (2005) *Encyclopedia of Islam*, ed. P.J. Bearman et al. vol. 4, Leiden: E.J. Brill.

Watt, Montgomery (2000) *The Cambridge History of Islam*, Volume 1A, Cambridge University Press.

انعطاف ناپذیر... از اهمیت رسول می‌کاهد... و منجر به پیدایش نحله‌های بسیار متکرر تصوف شده... [تا آنجاکه] صوفی مدعی دریافت مستقیم وحی از خدامی گردد... [همچنین] عشق به معبد از ملحقات بعدی به دین است... و سلوک عاشقانه صوفی با استناد اسلامی در تقابل است». (۱۸۶)-(۱۸۷) به هر تقدیر نویسنده پس از این مقدمات مدعی می‌شود که «تصوف اسلامی با ایده‌های نوافل‌اطوپی^{۳۲} و عرفان مسیحی به بارنشسته است». (۱۸۶) آخرین مبحث، هنر اسلامی یا به تعبیر مؤلف «هنر عربی» است که در آن «جایی برای انسان وجود ندارد... و مجسمه سازی... تصویرپردازی... و هنرفیگوراتیو^{۳۳} ممنوع اعلام شده است». (۱۸۹) و هر آنچه هست «بریایه مدل‌های هلنی - رومی و سامی استوار است که عناصر ایرانی نیز به آن افروده شده اند». (۶۶) بدین ترتیب زیبایی‌شناسی مناسب‌ترین مجالی ظهور را در پیچ و شکن‌های آرابیک و نقش‌ماهی‌های هندسی یافت که به تصريح نویسنده «برگ‌های استیلیزه آرابیک ملهم از نقش‌ماهی‌های رومی و هلنی... و بافت‌های هندسی برگرفته از مدل‌های اخیر بیزانسی و رومی» (۱۹۲) تکوین یافته‌اند. این در حالی است که دیگر محققین غربی اذعان دارند که «تصاویر انسانی در سرزمین‌های اسلامی در متون غیر مذهبی (از قبیل ادبی، علمی و تاریخی) حتی در قرن نهم میلادی [سوم هجری] وجود داشته و در زمان خلافت عباسی رواج یافته است»^{۳۴} و یا به استناد آثار متعدد هنری و همین طور تصاویر نگارگری کتاب حاضر «بسیاری آثار هنری فیگوراتیو در سرزمین‌های اسلامی خصوصاً ایران، هند و افغانستان موجود است». (۳۵) با وجود بهره‌گیری از تصاویر بناهای موجود در سرزمین‌های شرقی جغرافیای اسلام، در شرح آثار معماری اسلامی، تنها نمونه‌های موجود در سرزمین‌های غرب اسلام گذینش و تأثیرات هنر هلنی و رومی بر این اینه اشاره شده است. بنای عرب - نورمن سیسیلی، قبة الصخره در اورشلیم و کاخ‌های زیسا و کیوبا از آن جمله‌اند. «در مسجد دمشق کاشیکاری و شیشه‌نگاری‌ها بر عهده هنرمندان بیزانسی بوده»، (۶۹, ۱۹۵) «قلاع اموی تقلیدی از مدل رومی - بیزانسی کاسترا... و کاخ هشام در ساحل غربی شامل عناصر (آبراهه‌های) رومی است». (۷۱)

بدین ترتیب کتاب اسلام: تاریخ و گنجینه‌های یک تمدن کهن از آن رو که زوایایی از تمدن شکوهمند اسلامی، به ویژه مناطق غربی این جغرافیای پهناور را کاوش می‌کند قابل تأمل است، اما خواننده محقق می‌باشد که مضماینی که به صورت کمی یا کیفی و آگاهانه یا ناگاهانه از جریان این گزارش حذف یا بدان افزوده شده اند توجه داشته و در کنار آن از دیگر منابع موثق بهره گیرد.

۳۲. فلسفه نوافل‌اطوپی (Neoplatonism)، آخرین مکتب فلسفه یونان و متأثر از آراء فلسفه فیلسوف یونانی بود.

۳۳. هنرفیگوراتیو به آن دسته از آثار هنرهاست که جسمی اطلاق می‌شود که در آن نمودی از دنیا واقعی وجود داشته باشد. این اصطلاح عموماً در مقابل هنراتراغی به کار می‌رود.

34. Bloom, 2009, 192 and 207.

35. Davis, 2009, 383.